

Kpikuu

κ.1.198 ΝΙΚΗ ΜΑΡΑΓΚΟΥ (ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ)

Όταν η Ελλη Παιονίδου μου έδωσε το χειρόγραφο του μυθιστορήματος της Μαγδαληνή, Μάγδα, Μάγκυ να το διαβάσω ημουν βέβαιη ότι το βιβλίο αυτό θα πετύχαινε γιατί είναι ένα στέρεο και γοητευτικό μυθιστόρημα. Γνωρίζω την Ελλη Παιονίδου πολλά χρόνια. Ανήκει στην κατηγορία εκείνων των ανθρώπων που γενιούνται καλλιτέχνες, με ποιητική φλέβα. Η Ελλη μάζεψε πετραδάκι πετραδάκι με ανοικτό μισό και ανοικτά μάτια όλη την εμπειρία της ζωής της και την απίθωσε σ' αυτό το βιβλίο που είναι, νομίζω το σημαντικότερο της δημιουργικής της πορείας.

Είναι ένα βιβλίο απόσταγμα της εμπειρίας μιας γυναίκας που ζεί στον 20 αιώνα στην Κύπρο αλλά και που κινείται σε όλο τον κόσμο. Πρόκειται για ένα απολαυστικό μυθιστόρημα που όταν το πάρει ένας στα χέρια του δεν μπορεί να το αφήσει. Θέλει να δει τι θα γίνει παρακάτω.

Ειδικά για μάς τις γυναίκες είναι ένα βιβλίο με το οποίο ταυτιζόμαστε γιατί υπάρχουν οι προβληματισμοί οι εντελώς σύγχρονοι και μαζί με αυτούς υπάρχει και η νοσταλγία για τα παλιά, για το πρόσφατο και το παλαιότερο παρελθόν. Πρόκειται για την ιστορία μιας γυναίκας Κυπρίας η οποία καλοπαντρεύεται στην Αγγλία, και το βιβλίο αρχίζει καθώς επισκέπτεται την κόρη της στην Αμερική. Ένα τυχαίο γεγονός κάνει όλη την νοσταλγία για τον τόπο της να φουντώσει στην ψυχή της και τελικά να επιστρέψει στον γενέθλιο τόπο.

Η ανάγνωση αυτού του βιβλίου δίνει ευχαρίστηση και χαρά. Οι μνήμες που ανασύρει η συγγραφέας, οι μνήμες της μητέρας και της γιαγιάς, είναι οι μνήμες που τα παιδιά μας δυστυχώς δεν θα έχουν πια γιατί εμείς είμαστε η τελευταία γενιά που τις βίωσε. Το μαγείρεμα με τα ξύλα, ο αργαλειός, τα χειροποίητα έργα, είναι μνήμες που αυτή η γενιά των συγγραφέων μπορεί ακόμη να δώσει. Και το βιβλίο Μαγδαληνή, Μάγδα, Μάγκυ μας προσφέρει απλόχερα αυτές τις πολύτιμες μνήμες, για τις οποίες ευχαριστώ την Ελλη Παιονίδου θερμά.

→